

ZORII ZINORII

Cotidian de opinie și informație al Văii Jiului

ANUL II, NR. 199

JOI, 14 NOIEMBRIE 1991

4 PAGINI — 5 LEI

Deși pe la noi nu sînt struți, cu fericită excepție a unor grădini zoo care delectează numai pe cei mici, se zice că stomacul lor, adică pasărea pipotă, ar fi deosebită deoarece ar înghiți cele mai năstrușnice lucruri dure. Că nu le dăgeră, asta-i altă poveste, ei cu ale lor, noi cu ale noastre. Inșă și noi am fost un fel de struți, înghițind fără ezitare tot felul de surogate ale adevărului.

Imi amintesc că prin decembrie 1989 un cunoscut imi spunea că pe Jieț ar fi picat din cer niște parașutiști. Erau vorbe de clasă, așa cum au fost și altele, ca cele privitoare la teroriști, deși nici un fel de probă materială n-a fost pînă acum și, cu atît mai puțin probabil de acum încolo. Am înghițit de-a valma, ca struțul, tot soiul de pietre și pietricele zvirlite cu generozitate dezinvoltură de mult prea liberă televiziune.

Adevărul istoric este doar unul, istoricii sînt mereu și mereu alții. Intr-un fel și acest fapt e adevărat întrucît acum un secol și jumătate nu se cunoștea prea mult despre Napoleon, abia după decenii, cînd istoricii au scormonit unde era nevoie, plus distanța în timp care le dădea aureola de imparțialitate — așa cum îi stă bine istoricilor — s-au aflat o grămadă de amănunte de care s-ar mira și Napoleon însuși. Intr-o situație ceva mai

delicată sîntem noi, cei care ne aflăm pe ultimii opt metri ai mileniului al doilea. Deoarece nici pînă acum nu știm nimic mai mult despre adevărul revoluționar din decembrie 1989 și despre al multor altor evenimente stradale, este omenește să fie neîncredere, oboseală și apatie.

ACARUL PĂUN

Criza morală, sintagmă devenită clișeu de o bucată de timp, s-a răfrînt într-un alai de efecte care bîntuie și acolo unde se credea că ar fi mai multă certitudine. Adică în prefecturi și primării, aflate în derută după deburarea d-lui Roman, cel care începe să se asemene cu globetrotterii noștri din PAC. Întrucît liderul național al FSN este în pierdere de viteză și credibilitate, prin multe locuri bîntuie durul, lucrurile fiind lăsate cam la voia întâmplării, așvîrlind vina doar pe bieții mineri care au făcut o impardonabilă gafă — s-au luat după un pumn de gălăgioși. Ce au cîștigat și ce au pierdut sînt mărunte speculații

deoarece totul este cuantificat: nota de plată a nefericitului parcurs este făcută; ce au dobîndit se cunoaște prin cunoscutul fenomen și efectul produs, consecințele din sectorul de aprovizionare are o dimensiune reală, exprimată și ea în niște cifre seci. Tot acariul Păun e vinovat.

Beția de cuvinte, despre care inspirat se scria acum aproape un secol, este la ordinea zilei. Nici nu e de mirare întrucît, ca o avalanșă, lucrurile pornind din Parlament, unde e vorumul e cam tot timpul pe muchie de cuțit chiar și atunci cînd se dezbăt lucruri serioase, cum e Constituția, totul se rostogolește pînă pe-nici, jos. Și cum adevărul e mai mult opac, pentru că e și dureros, și supărător, decît transparent, mergem înainte, ca partizanul sovietic, prin nisipuri mișcătoare. Alina vine cu cabinetul Stolojan își bate capul cu mari și greu solubile treburi — prețul unificării cursului valutar și convertibilitatea internă a monedei naționale, oricît ar fi de dureros în viitor, trebuiau făcute deoarece ex-premierul n-a fost în stare — în toate microstructurile sînt tot cei din garda pretoriană a d-lui Roman. De aia nu se leagă lucrurile și ne-ascundem, copilărește, după deget.

Tiberiu SPĂTARU

Știrea.

Prînea cotidianului

Gata cu țaranii, s-au emancipat...

Constatarea care ar putea să ne bucure, dacă ar corespunde unei realități palpabile însă faptul care a determinat-o demonstrează, paradoxal, tocmai contrariul. Zilele trecute, asistam la negocierea plății unui transport de marfă efectuat de șoferul unei firme particulare, cu mașina firmei, pe cont propriu, în interesul unui magazin din comerțul fost socialist. Negocierea e un fel de a spune, pentru că n-a fost. Respectivul a răspuns la întrebarea: „Cît?” — „Un Eminescu”. Eminescu ajuns monedă de schimb!...

Cineva spunea că un cinic este acela care cunoaște prețul fiecărui lucru, și valoarea niciunui. Și ca să-și argumenteze cererea, omul nostru continua: „Un kilogram de salam de vară — tot atîta-i!” Într-adevăr, aceștia sînt oamenii care-și pot permite acest lux și acesta este uneori tributul plătit gloriei... (Șt. C.)

de la Primărie

În legătură cu benzina

De la Primăria municipiului Petroșani aflăm că în Valea Jiului s-au primit 43 tone de benzină care deja a fost vîndută.

Rugăm, deci, posesorii de autoturisme să nu stea degeaba la rînd, pînă nu vom anunța noi că sosește o nouă... porție.

de la POLIȚIE

Dobrin în ofsaid

Era în 30 octombrie, pe la ora șapte seara. Dobrin Gheorghe, 29 ani, din Aninoasa, a intrat în alimentara nr. 56 din Iseroni și a întrebat dacă se primesc sticle goale. Da, se primesc, i-a răspuns vînzătoarea. După care s-a dus acasă și s-a reîntors cu trei sacose pline de sticle. I s-a spus să meargă în spate, la magazie pentru a-i fi luate. Dobrin s-a dus și... așteptînd el acolo, i-a venit o idee. A desfacut ușurel un ochi de geam, a băgat mina și „a cules” patru cartușe de „Assos”, plus două sticle de coniac. A dat apoi sticlele vînzătoarei care venise, după care a tăiat-o acasă. Între timp, fețele de la alimentară s-au prins că cineva a dat cu jula. S-au pus la pîndă. Bine gîndit, pentru că nu trece mult timp și, prin ochiul de geam, apare o mină care dă să înhațe niscaiva marfă. Vînzătoarea care pîndea îl vede pe făptăș, strigă la el, dar Dobrin (tot el era) a luat-o la fugă.

Normal că a fost anunțată poliția. „Dinamoviștii” au mers la Dobrin acasă și, cu acceptul acestuia, s-a trecut la percheziția locuinței. Se părea că totul e în regulă numai că... Pe cînd erau pe punctul de plecare, unul dintre polițiști zărește în bazinul WC-ului colțul unui cartuș de țigare „Assos”. În fața probelor, Dobrin, prins în ofsaid, n-a mai avut replică. S-a ales cu un cartonaș roșu. Alica a fost judecat și condamnat la procedura de urgență.

MINCIUNA ARE PICIOARE SCURTE!

Tot mai multe semnale primite de pe diferite meridiane ale lumii ajung în țară și pun în evidență o amplă campanie propagandistică de denigrare a realității din România. Diaspora ungarilor susținută pe plan diplomatic de oficialitățile guvernului de la Budapesta încearcă să acrediteze în străinătate ideea că Ungaria este o mare nedreptățită a istoriei ultimului secol și că ar fi îndreptățită să-și întreprindă actualul teritoriu statal cu teritoriile aparținînd vecinilor. În această ordine de idei se inseriu nenumărate fapte și demersuri propagandistice, care, din păcate, sînt strîns corelate cu acțiunile extremiștilor minorității maghiare din România. Cu prilejul aniversării a 35 de ani de la revoluția din Ungaria — 1956 — ambasada din Elveția a Ungariei a organizat la Berna o festivitate de comemorare. Numai că în loc de comemorarea evenimentului, festivitatea a avut ca totuși alt caracter — demonstrarea „apartenenței Transilvaniei la Ungaria!” Din decla-

rațiile unor persoane oficiale ale guvernului de la Budapesta s-au desprins de repetate ori, în ultimul timp, afirmații din care rezultă un amestec grosolan în afirmațiile interne ale României, în numele apărării drepturilor minorităților. Impotriva realității, maghiarimea iredentistă susține că în România ar exista discriminări pe bază de origine etnică. Dar minciuna are, după cum se știe, picioarele scurte. Cu ea nu ajungi departe. Lipsite de temelie, afirmațiile calomnioase și adresa națiunii române se întorc, în cele din urmă impotriva celor ce le proliferază. Sînt din ce în ce mai frecvente cazurile unor personalități venite în România din străinătate și care constata cu surprîndere adevărul.

Nu demult, în periodicele intitulat „Maghiarimea Ardeleană” și editat în limba maghiară a apărut articolul „Planuri și speranțe”, însoțit de două variante de hărți prin care se propune împărțirea Ardealului în două cantone. Sursa de inspirație? Un

studiu întocmit în perioada interbelică de Institutul Național de Științe din Ungaria, drept argument pentru fostul guvern fascist al lui Horthy în revendicarea unor teritorii străine!

starea națiunii

Încercînd să scalde buciocul, cum se zice, pentru a dobîndi anumite efecte propagandistice, Laszlo Tokes, „președintele de onoare” al UDMR, într-un recent interviu acordat unui ziarist din Oradea, a afirmat: „Eu recunosc apartenența Transilvaniei la România. Este un interes statal România și noi de la bun

început nu am avut nici un gînd iredentist”. „Sfinția” sa se contrazice, în același interviu, în următoarea frază, afirmînd: „Este de neîgăduind că Transilvania este o entitate geografică, istorică separată în sensul geografic și istoric al cuvîntului, că are tradiții separate de celelalte părți ale României”. Care din cele două declarații, ce se bat cap în cap, este părerea „democratică” a episcopului reformat de Oradea? Avem, desigur, în Transilvania unele zone, late și orăe cu populație amestecată, incluzînd și minoritatea maghiară, cum de altfel este și Valea Jiului, în care trăim de sute de ani în înțelegere, necunoscutul vrăjba, ci limbajul comun al muncii și omenești. Minoritatea maghiară minoritară agresivă, iredentistă și sovîna, cîntă la tîlbură tocmai această buna înțelegere, promovînd idei împotriva, anacronice, cum sînt revendicările teritoriale de

genul cantonelor sau autonomiilor zonale. România e una, indivizibilă, populată de cetățeni care se bucură de egalitate deplină și de aceleași drepturi, fără nici un fel de discriminare. Cui folosește, prin urmare, propaganda de denigrare a realității din România?

Considerăm binevenită ideea de a se publica raportul Covasna — Harghita în străinătate, în câteva limbi de largă circulație internațională pentru a face cunoscut adevărul. Extremiștii minoritari unari, care nu vor drepturi ci privilegii, intoxicați de medii de informare în masă cu protentile lor absurde trebuie să primească de la istorie lecția pe care o merită! Fîndea, de regulă, efectele propagandistice go-binifere vremelnice prin afirmații mincinoase sînt invalide de istorie, pe termen mai lung.

Viorel STRAȚ

OAMENII / CINE ÎI AJUTĂ? CINE ÎI INCURCA?

ESTE CAZUL DE MULTUMIRI
CANTICIPATE?

Situația nu e nouă. E la fel de cîțiva ani, deși în tot acest răstimp personalul a reclamat în stînga și-n dreapta. An de an, mai bine zis iarnă de iarnă, frizerii, croitorii și fotografiile din complexul meșteșugăresc Coroești — Vulcan s-au plîns de frigul din încăperile în care-și desfășoară activitatea. De mult timp, caloriferele sînt doar elemente de decor. Dar nu numai la ei. Același lucru se poate spune și despre autoservirea nr. 58, noua alimentară situată perete n perete cu ea, farmacia, librăria, magazinul de pîine, unitatea de tricotaje-mercerie, atelierul de ceasornicărie, și cel de reparații radio-TV. Îmi amintesc cum, iarnă de iarnă, dl. frizer Ioan Seviici, acum pensionar, și colegile dumisale lucrau încotoșmanași, lăcînd cu greu față temperaturii scăzute din încăpere.

Pentru frizerii calvarul s-a încheiat, deoarece în locul acestei unități s-a înființat o alta, de curățatorie chimică. A ramas însă personalul de la unitățile enumerate, care nu știu cum se va descurca. D-na Elena Iancu, șefa secției „Foto-Studio”, își amintește că iarna trecută, pînă-n februarie a fost ceva, ceva căldură. Apoi s-a întrerupt. Nimeni n-a putut da o explicație plauzibilă. Doar supoziții. Că s-o fi spart o conductă acolo sau dincolo. D-na Dorina Brailovschi, responsabilă unității 219 „Tricotaje-mercerie” îmi spune că, în magazinul dumneaei, caloriferele n-au văzut agent termic de ani de zile. „De ce, nu știm. Am sesizat la primărie iar domnul primar a zis să ne punem scobe. Dar cum să le pui? Pe unde să scoți burleanele? Și apoi, din albă, marfa s-ar face neagră. Cine o mai cumpără? Vă spun drept, într-o omenie în magazin și zic că-i mai frig înăuntru ca afară. Ba chiar și doamnelor de la farmacie le-a zis primarul să-și pună sobă. Acolo chiar că au nevoie de căldură pentru că, așa cum e acum, nici nu pot să prepare medicamentele”. Intervine d-na Iancu: „Se pare că țeava de încălzire e spartă, pe undeva pe lângă alimentara 58, a d-lui Raicu. Nici ei n-au căldură. Și de ce sîntem trimiși de la unul la altul? De la primărie la egeceleu, de acolo la întreprindere pentru nu știu ce hirtie, apoi înapoi. Pînă acum n-a venit nimeni să vadă despre ce-i vorba. Dacă e nevoie de sudură, nu-i vorba, punem mîna de la mîna și plăcăm sudorul. Numai să vedem că se urnește ceva”.

Celor din complexul meșteșugăresc de la Coroești le e teamă că vor fi nevoiți să facă și iarna asta tot în cojoace. „Asta nu-i treabă!”, exclamă d-na Brailovschi. Și n-ar fi corect, adăugă semnatarul acestor rînduri. Poate că, totuși, cineva se va îngriji să îndrepte lucrurile pînă cînd nu se va lăsa gerul. Iar dacă acel cineva va purcede imediat la treabă, are de pe acum asigurate mulțumirile cuvenite.

Gheorghe OLTEANU

Și totuși, pe lume mai există oameni de omenie

Ne-a căutat un om de la Lupeni. L-a adus la redacție dorința omenească de a-și exprima public recunoștința și mulțumirile medicilor și personalului medical al Lupeniului care prin interesul, profesionalitatea și eforturile susținute, omenești, de altfel, au reușit să-i redea sănătatea.

Li reținem și-i facem publică această dorință: **Domnilor dr. Iosif Clontos, directorul Spitalului Lupeni, dr. Ervin Benedek, șeful secției chirurgice și întregului personal de asistente medicale și infirmiere al secției A.T.I. (reanimare), minerul Constantin Georgescu din Lupeni le mulțumesc din inimă pentru îngrijirea, competența deosebită și atenția cu care l-au tratat, asigurându-i în timpul cel mai scurt însănătoșirea după un grav accident.**

Gîndurile de mulțumire se puteau face publice printr-o simplă formulă publicitară dacă în cazul relatat de musafirul nostru nu ar fi vorba de fapte cu o semnificație aparte. Minerul Vasile Georgescu a trăit în ultimele săptămîni o adevărată dramă. Ca salvator minier, a luat parte, într-un mare abataj frontal mecanizat de pe stratul 3, în sectorul III, la stingerea zonei de foc. La operația de mutare a unui stîlp de susținere, odată cu slăbirea grinzii, din tavanul abatajului s-a desprins o masă de rocă incandescentă care l-a surprins în timp ce se refugiase în galeria de bază. Jarul l-a acoperit față și partea superioară a corpului. A suferit arsuri de gradul II. Cu acest diagnostic a fost internat în secția ATI a Spitalului Lupeni.

„Iată cum aratăm!”. Ne întinde un set de fotografii color. Fotografii înfățișează un bărbat întins pe un pat de spital, cu plăgi multiple pe față, pe umeri, pe piept. Un om ale cărui trăsături sînt imposibil de identificat, tocmai datorită rănilor provocate de arsuri. „Nu vă vine să credeți? Acesta sînt eu. Așa arătăm în urmă cu două săptămîni”.

Intr-adevăr, ne-a fost greu să credem că omul din fotografie este minerul Vasile Georgescu, musafirul nostru. Brunet, bine legat, cu trăsături frumoase. O anumită roșeață pe obraz abia îi trădează urmele arsurilor. Vasile are doar 41 de ani. Este venit din Moldova, are o familie cu trei copii și 15 ani vechime la mina Lupeni. Ne-a vorbit de suferințele ce le-a trăit odată cu accidentul, dar și de bucuria pe care i-a prilejuit-o revenirea în sîntul familiei.

Pentru această bucurie, pentru grabnica sa însănătoșire este recunoșcător celor doi medici, Clontos și Benedek, precum și fetelor din secția ATI — Lucica, Marilena, Marina, Dana, Fănică, de fapt, tuturor asistentelor și infirmierelor, tuturor celor care s-au luptat ca el să devină din nou sănătos, apt de muncă. Vorbește cu grație și despre inginerul Drăgulescu, inspectorul șef cu protecția muncii și dr. Crișan de la dispensarul minei. Despre ortacii lui salvatori minieri pe care i-a simțit merul altături, vizitîndu-l la spital, prin atenția cu care l-au înconjurat în tot timpul convalescenței.

Un caz, un eveniment, o dramă trăită de un om. A fost salvat prin omenie, iar această omenie e răsplătită tot prin omenie. (I.D.)

PREȚURI NOI, CONDIȚII VECHI!

Că iarna e peste noi e un fapt indubitabil. Simțim aceasta zilnic, atunci cînd degerăm fie în stații, fie la locul de muncă, fie chiar și în propriile apartamente. Toate acestea pe banii noștri. Dar cel mai ilustrativ exemplu de retrăire a iernilor socialiste — dacă putem folosi expresia — ni-l oferă CFR-ul. La preț liberalizat! Ce-i drept trenurile nu mai întîrzie zilnic (iar atunci cînd se întîmplă totuși, întîrzierea nu depășește 30 min.). Dar să nu uităm că încă nu ne-am procopsit cu nămeții. Și pentru că orice tren trebuie așteptat avem săliile de așteptare din gări. Dar cum aici căldură e... deloc. Lumină ioc, iar mizerie și înghețuială cîtă încap, călătorul preferă să se „conserve” la aer curat. Cu speranța incontestabilă

că va beneficia în tren de bine-facerile liberalizării prețurilor la bilete, crezînd, în naivitatea sa că în costul acestuia e inclusă și sfera serviciilor menite a asigura un confort decent pe parcursul unei călătorii. Dar stupoare, acceleratul (ca să nu exemplificăm, printr-un personal, în cazul căruia „a călători” înseamnă „a te chinui”), fie el de București ori de Deva, te întîmpină „ospitalier” în cel mai pur stil scoțian.

Nu vă spunem o noutate reamintindu-vă că un bilet de tren Petrosani — București (ca să luăm acest exemplu) costă nici mai mult nici mai puțin de 250 lei (cls. a II-a) și 350 lei (cls. I), în condițiile în care singurul avantaj este, poate, viteza. Deoarece, în condițiile în care frigul

din vagoane este indescriptibil, lumina inexistentă, compartimentele impracticabile din toate punctele de vedere, ce altceva mai poate justifica aceste prețuri? Iar explicațiile celor avizați sînt de-a dreptul scandaloașe. „Astea sînt cu asta defilăm” — spun ei, sau „Dacă nu vă convine stați acasă”. La CFR au crescut în ultimul timp salariile, au luat o amploare alarmantă tarifele, în schimb nu s-au îmbunătățit condițiile de transport, confort etc. Dimpotrivă, am spune, s-au deteriorat într-o asemenea măsură încît, vorba unui călător, „dacă vrei să pedepsești pe cineva trimite-l cu trenul”. Pînă cînd și pînă unde va duce această bătaie de joc la adresa cetățeanului?

Tiberiu VINTAN

CÎND TEAMA DE A VORBI ESTE ÎNVINSĂ...

Inițial a fost o scrisoare a unuia Mihalache Harie, salariat al E.M.V., domiciliat în căminul nr. 8 de pe Aleea Muncii din Vulcan. „Am luat cazarmamentul în primire pe baza unor promisiuni că ulterior mi se va schimba — se spune în epistolă —, deoarece cel pe care îl am acum e sub orice critică (covor ars, pat ireparabil, chiuvetă spartă, WC spart etc). De atunci am solicitat în nenumărate rînduri să-mi fie schimbat cazarmamentul dar domnul administrator nu a dat curs cererilor mele, amîndu-mă de azi pe mîine”.

L-am căutat pe semnatarul scrisorii. Nu era acasă. Se afla probabil la șut. Aflînd că sînt de la ziar, citeva femei, îngrijitoare la acest ansamblu format din trei cămine au tînut să-mi spună necazurile lor. Necazuri care au aceeași sursă: comportarea domnului administrator.

DĂNESCU MARIA: „Eu am venit prin transfer de la căminul de la Dincă. Cu toate că m-am înțeles cu el să rămîn în libere, m-a pus nemotivat pe 31 octombrie. Am dat să-i spun că doară îl anunțasem, dar el a zis să-ți ții... aia de gură”.

VULPE MARIA: „Deși am

cinci «libere», nu le pot scoate. Mă pune nemotivat. Am o față oarbă și trebuie să merg la analize cu ea. Nu stă de vorbă cu noi și, cînd vorbește, ne vorbește foarte urit. Am cinci nemotivate, cu toate că am libere. L-am anunțat că merg cu fata la doctor, i-am adus adeverință și tot nemotivată m-a pus. Și apoi dă camere bune numai dacă dai ceva. Oricît ai munci, nu-i mulțumit. Mal bine mă duc și vînd seminte”. RACA MARIANA: „Vorbește urit, nu stă de vorbă cu noi. Ne trimite să adunăm sticle goale din cămin. Zice că, cu banii de pe ele ne la dero. Dero n-am văzut. Spălăm numai cu apă. În schimb a luat de băut. Sîntem care n-am luat concediile pe anul ăsta și nu ni le dă. Și nici libere. Apoi, ne obligă să semnăm angajamente de plată în alb. De ce? Că noi n-avem gestiune, doar găleata și mătura. Am și eu un copil de crescut. Ce să fac?”. BIRCEA MARIA: „Vorbește tare urit cu noi. Am fost internată în spital și m-a pus nemotivat. Pe 16 octombrie. Nimic nu mi-a dat la avans. M-a întrebă că am fost la mîngal?”.

Femeile au spus multe. Cum îi se vorbește. Sînt cuvinte pe care

nu le pot reproduce. Firește, le-am întrebă de ce n-au reclamat mai sus, la conducerea UACCVJ. Mi-au zis că le-a fost frică. Administratorul le amenința că le dă afară. De fapt, am observat că teama asta încă per-

MICII DICTATORI TRĂIESC!

sistă. Mai erau două îngrijitoare, Dochia Ilrza și Andrei Tudora, care parcă ar fi vrut să spună și ele ceva. Dar, pînă la urmă, au renunțat. Mal pe urmă am dat o raită prin cămine. Pe holuri dacă găsești vreo două-trei ferestre care au geamuri. Crăpături în pereți. În camera 109 din G 10 dulapul n-are uși. Ferestrele sînt luate de pe hol. În camera 57 din G 8 locuiește Ion Ghiu-lușan. E familist. Camera e cît de cît mai dichisită pentru că și-l-a aranjat-o cu mîna lui. Cu toate astea, mai e ceva de lu-

cru. Pe tavan se vad infiltrații de apă venite de sus. Mult timp a stat și fără WC. „Mi-am adus eu unul din Dallas. E spart și ăsta, dar decît deloc. Dulapul și patul sînt vechi. Trebuie schimbate. Cînd, nu știu”. În camera Ilenei Hătegan, din G 10 — o femeie în vîrstă, necăjită — curge apă. Tot din tavan. „Stau cu borcane și laboșe să se stringă. La două treburile să merg la lucru. Cred că deasupra e spartă țeava de la calorifer. Ce-o fi la ăla în cameră, dacă la mine curge așa! Acum merg să-mi iau pîine. Mi-e teamă să n-ajungă apa la curentul electric”.

Atunci, joi, 7 noiembrie, am vrut să discut și cu domnul Olaru Gheorghe, administratorul acestor cămine. Era trecut de unsprezece jumătate. Mi s-a spus că plecase cu puțin timp înainte. Discuția cu dînsul am purtat-o după cîteva zile. Duminică dimineața. I-am relatat impresiile. Că se pare că dumnealui confundă personalul din subordine cu niște necuvîntătoare. În principiu a recunoscut că, într-adevăr, mal scapă și cuvinte nelacul lor. De ce? „Sînt multe femei venite de o lună”.

Oare asta înseamnă că li se poate adresa cum vrea? Nu cred. Mal degrabă sînt de părere că femeile nu s-au plîns acasă despre cum le vorbește șeful lor. Pentru că s-ar fi găsit un bărbat să-l atenționeze. Minereste. De altfel, domnul administrator a recunoscut că sînt chiar în cămin din aceia care i-au pus gînd rău și de atunci se ferește să mai umble după ce se lasă întîmnicul. De ce? Se subînțelege. În fine, în ce privește starea căminelor, domnia sa pune vină pe lipsa meseriașilor și pe faptul că nu prea e sprijinit cu asta de către UACCVJ. Așa o fi, dar atunci ce rost mal are administratorul? Nu el trebuie să ceară, o dată, de două ori, de trei ori, pînă cînd l se dă ceea ce vrea? Probleme sînt peste tot.

Cîteva femei și-au înfrînt sentimentul de teamă și au spus ceea ce aveau pe suflet. Sper că acest curaj de a vorbi nu va avea repercusiuni nedorite pentru ele. S-ar comite un mare păcat și o mare nedreptate. Pe care, cineva va trebui să le trateze așa cum se cuvine!

Gheorghe OLTEANU

**E. M.
DILJA**

STRĂDANIILE CONSECVENTE PENTRU O EXTRAȚIE RITMICĂ, LA COTE SUPERIOARE

Ceea ce a caracterizat desfășurarea procesului extractiv în cursul acestui an la mina Dilja a fost ritmicitatea, menținerea producției zilnice la cota constantă de peste o mie de tone de cărbune, încadrarea în norma de calitate prevăzută, pregătirea condițiilor tehnico-materiale și umane pentru realizarea, în perspectiva anului viitor, a unor cote de extracție superioare.

Realizarea acestor deziderate a constituit, în tot cursul anului, ținta preocupărilor prioritare în organizarea și conducerea producției. Drept urmare, în toate lunile primelor trei trimestre, mina a reușit să se mențină la nivelul producțiilor programate, excepție fiind ultimele două luni, când plusurile cumulate de la începutul anului au fost „înghițite” de restanțele apărute datorită dereglărilor cauzate de evenimentele de la sfârșitul lunii septembrie. Dar, dereglările sînt temporare, sîntem asigurați de dl. Carol Schreter, directorul exploatareii.

Garanția redresării constă în continuarea strădaniilor pentru menținerea capacităților de producție, asigurarea condițiilor tehnico-materiale optime la locurile de muncă. Așa cum denotă experiența proprie, este vorba, de fapt, despre premisele reușitelor în menținerea ritmicității producției, a pulsului de extracție la un nivel optim, de normalitate, funcție de specificul minel. Or, acest specific cere eforturi sustinute pentru învingerea greutăților cauzate de lucrările vechi, presiunii, de infiltrațiile de apă, focuri endogene etc. Aceste eforturi vizează evacuarea apelor, executarea unui mare volum de lucrări de întreținere pentru menținerea căilor de acces, de transport și de aeraj. În medie, 140 posturi pe zi, peste 10 la sută din totalul posturilor din subteran, sînt prestate în acest scop la lucrările de întreținere.

Mina Dilja revine, se redrează. Or, prețul acestei redresări este bătălia împotriva unor inamici perseverenți: lucrările vechi, presiunile mari, apele și focurile. Dar perseverența inamicilor este învinsă, zi de zi, tot prin perseverență.

Premise și cerințe

Despre 1992 directorul E. M. Dilja, dl. ing. Carol Schreter, vorbește cu optimism. Anul viitor va trebui să însemne sporuri însemnate de producție. La sectorul II, sector cu ponderea cea mai mare în producția minei, se va pune accentul pe cele două abataje frontale de mare capacitate, pe creșterea productivității muncii. La fel și la sectorul III, iar în sectorul I, redeschiderea abtajului 3/III, va însemna o capacitate în plus pentru producție.

Perspectiva creșterilor de extracție în 1992 are, așadar, drept temelie, linia de front asigurată, capacitățile de producție pregătite din timp și realizarea, potrivit programului, a lucrărilor de deschideri, respectiv, la noul orizont 400, finalizarea instalației de extracție la puțul 6 etc.

Noiembrie și decembrie se vor încheia cu programul de producție realizat integral, ceea ce va însemna o temelie solidă pentru creșterile de producție prevăzute pe anul 1992. Linia de front, reprezintă o condiție importantă, dar nu și suficientă pentru creșterile viitoare ale producției. Atingerea sporurilor de extracție prevăzute mai necesită ameliorarea continuă a climatului de muncă, întărirea ordinii și disciplinei, creșterea competenței profesionale a cadrelor. Există o preocupare constantă și în acest sens.

În 16 luni efectivele minei au crescut cu 399 de noi angajați. Tot în această perioadă, ne informează ing. Violeta Nicorici, în cadrul Școlii de calificare au fost școlarizați 55 de muncitori în meseriile de mineri și electricieni de mină, 46 de cadre au absolvit diferite cursuri de perfecționare, iar 110 se pregătesc prin contractele de școlarizare. Cursuri se vor mai deschide pînă la sfârșitul anului. Atingerea sporurilor de producție mai presupune eforturi convergente pentru întărirea ordinii și disciplinei, asigurarea unui climat de înaltă răspundere profesională la fiecare loc de muncă.

„Soarta minei o hotărîm noi”

Despre faptul că la mina Dilja există un climat bun de muncă ne-a vorbit și dl. sing. Traian Sav, liderul, recent ales, în fruntea sindicatului minerilor. Acest climat îl atestă rezultatele economice ale exploatareii. Dar, adevărul este, după opinia liderului sindical, că rezultatele ar putea fi mult mai bune, dacă implicarea personalului în învingerea greutăților cu care se confruntă mina ar fi mai consistentă, mai perseverență.

Greutățile se cunosc. Sînt tectonica accentuată, presiunile excesive, infiltrațiile de apă etc. Învingerea lor necesită eforturi zilnice. Or, cu 50—60 nemotivate pe zi, la care se adaugă, tot zilnic, vreo 100 de fol de boală, plus învoirile, forțele care se luptă cu greutățile se diminuează mult. O măsură disciplinară a fost desfacerea contractului de

muncă la 464 salariați pentru nemotivate.

„Totuși, ne spune interlocutorul, indisciplina se mai menține, ceea ce ne-a determinat să reanalizăm situația în fiecare sector să vedem cu ce se ocupă fiecare și în ce mod. Pentru că la cei peste 2000 de salariați doar 1000 tone cărbune pe zi e, totuși, puțin. Sigur, toată lumea vrea bani, salarii mari, vrea apartament, butelii. Dar, cum și cît se muncește, pe unii îi preocupă mai puțin. Abia după 8 ne motivăm, cînd se văd în situația că își pierd locul de muncă, își aduc aminte că au o familie cu 8 copii de întreținut. Am zis la unii: nu Guvernul va hotărî închiderea minei; noi vom închide mina... prin nemuncă și indisciplina. Și știu ce spun. Am fost și eu vagonetar și miner, apoi am făcut institutul.

Pași spre eficiență

Bilanțul pe primele trei trimestre ale anului este semnificativ și la capitolul indicatorilor de eficiență care dau nola calității activității productive.

Un fapt demn de consemnat prin reducerea cu 3,5 puncte a conținutului de cenușă față de norma stabilită, mina a beneficiat pe acest an de o bonificație de 3370 tone de cărbune. Un semn bun de altă că alegerea stărilor în abataje, ca și clauzulajul de la suprafață se bucură de atenția cuvenită.

Încă un fapt pozitiv, despre care ne-a informat dl. Nicolae Anurei, contabilul șef al minei: costurile la 1000 lei producție marfă au fost reduse cu 430 lei, la total cheltuieli, din care cu 226 lei la cheltuieli materiale. Prin reducerea cheltuielilor, mina s-a încadrat în subvenția programată, avînd chiar o economie de peste 114 milioane lei.

MINERI!

Insușiți-vă și aplicați întocmai normele de protecție

a muncii pentru industria minieră! Vă asigurați astfel

securitatea voastră și a colegilor voștri de muncă — evi-

tați accidentele de muncă.

Normalitatea producției incumbă un grad, sporit de securitatea a minei. Despre evoluția indicatorilor de protecția muncii ne-a dat detalii d-na sing. Antoaneta Hodor, din serviciul APMM. Aflăm că în cursul acestui an, la Dilja nu s-a înregistrat nici un accident grav: nici mortal, nici cu invaliditate, iar concentrațiile de metan periculoase s-au redus la jumătate. Cele 88 accidente cu incapacitate temporară de muncă se datoresc, în cea mai mare parte, neatenției, în timpul transportului de materiale, călăriilor de roci etc., a abajerilor de la N.P.M.

Prevenirea accidentelor de orice natură este urmărită prin instruirea personalului asupra cerințelor N.P.M., în funcție de specificul locului de muncă, iar instruirea noilor angajați se face prin rotație, la centrul de instru-

ire. Accidentele de muncă, deosebite, au o frecvență destul de ridicată și denotă că este nevoie pentru mai bine. Este vorba, mai ales, de sporirea răspunderii, de conștientizarea tuturor lucrătorilor asupra consecințelor abajerilor de la N.P.M., ale ignorării acestora. Mai mult, or minier, la orice răspundere specială în acest sens.

O deficiență în domeniul protecției muncii, despre care ne-a informat dl. ing. Mircea Leza, tot din compartimentul APMM, vizează posesia unor ustensile — cabluri electrice, conducte de apă, corăbii pentru transportare, corpuri de iluminat etc., materiale cu un rol determinant în asigurarea condițiilor de securitate. Deficiența există și la aprovizionarea cu medicamente, unele de prima necesitate, cu echipamentul de protecție a minierilor

salopete, manși, cizme etc. În ceea ce privește alimentarea cu apă potabilă a minei, deși amenajarea captării Ju încașă a generat de trei ani finalizarea lucrărilor e tergiversată de constructori. Or, în condițiile restricțiilor de apă, suferă mina, nu este apă suficientă la baza minei.

Sînt cerințe a căror soluționare se impune cu necesitate, ca o condiție strict necesară pentru desfășurarea optimă a procesului productiv.

Publicat în revista
de
Jean Di PUK

Actualitatea internațională

DUPA DOUAZECI DE ANI

După douăzeci de ani de înghețare definitivă a oricăror relații, de curind s-a petrecut un eveniment cu valoare deosebită pentru lumea asiatică: dezghețarea relațiilor dintre China și Vietnam, două țări asiatice care cu regimuri comuniste existente în lume. În această zi, la Beijing a fost primită delegația la partia și de stat a Vietnamului, moment ce semnifică reluarea relațiilor pe multiple planuri între cele două țări asiatice. Aceste relații fuseseră întrerupte spre sfârșitul anilor '70, ca urmare a unor grave diferențe apărute între cele două țări, datorită în special amestecului Vietnamului în Cambodgia. Ba mai mult decât atât, în anul 1979 trupele chineze au pătruns în Vietnam, pentru a-i pedepsi pe vietnamezi pentru amestecul lor în Cambodgia. Actuala vizită a delegației vietnameze la Beijing a scos în evidență faptul că China nu dorește și nu se consideră un lider mondial al comunismului, precum și dorința celor două țări de a relua în mod normal, relațiile pe multiple planuri. Primul acord încheiat se referă la tranzitarea de mărfuri către Vietnam, ceea ce i-ar aduce un câștig anual de 280 milioane de dolari anual.

GORBACIOV NU SE TEME DE TAR

Ultimul dintre Romanovi, fiul ultimului țar al Rusiei, îndepăr-

tat de la putere, capturat și executat în 1917 de regimul instaurat de Lenin, a putut să viziteze pentru prima dată țara părinților săi. În vârstă de 72 de ani, pe care i-a trăit în întregime de parte de pământul sovietic, fiul țarului a sosit la Leningrad, orașul în care au trăit părinții săi, pentru a participa la festivitățile prilejuite de revenirea orașului la vechea denumire de Saint Petersburg, denumire ce fusese schimbată de regimul comunist. Deși pe tot parcursul vieții sale prințul moștenitor s-a considerat un moștenitor de drept al tronului țarist, sperând în revenirea sa la putere, primirea de care s-a bucurat la sosirea în Leningrad a fost de natură să-i risipească orice iluzie în acest sens, preocupările populației sovietice fiind mult mai importante decât să acale o persoană care fie ea chiar și fiul fostului țar nu le poate aduce nimic care să le îndulcească viața, ce devine pe zi ce trece tot mai amărită și lipsită de cele trebuitoare, mai ales în această perioadă, când programul de reformă al lui Elțin a adus în prima fază o majorare a prețurilor de 200 la sută. Însă indiferent de aderența sau inaderența populației la ideea țarismului este de apreciat acceptul autorităților sovietice care nu s-au sfiit să-i dea voie fiului fostului țar să viziteze URSS.

REPUBLICANII INFRINȚI
Alegerile locale desfășurate în SUA au dat câștig de cauză partidului democrat din SUA, partid aflat în opoziție, care așa cum

anticipau sondajele de opinie efectuate de instituții specializate, a câștigat alegerile. Referindu-se la acest aspect, președintele George Bush a declarat că regretă acest lucru, dar nu-și face griji pentru alegerile prezidențiale ce vor urma, deoarece, actuala administrație, reprezentată a partidului republican, are destule impliniri atât interne cât și externe, suficiente pentru a-i asigura victoria în alegeri. Argumentele lui Bush sînt deosebit de convingătoare, dacă ne gândim la rolul actual pe care îl joacă SUA în lume.

CORSICA VA AVEA PARLAMENT PROPRIU

Provincia franceză Corsica, cunoscută în întreaga lume pentru lupta sa consecventă de obținere a independenței față de Franța se pare că nu este departe de a-și vedea împlinit visul. Cercuiri guvernamentale au anunțat opiniei publice franceze că această provincie va avea în viitorul apropiat un statut nou față de cel de acum, statut ce-i va permite să aibă un parlament propriu. Potrivit observatorilor politici, preconizata măsură a guvernului francez urmărește, în principal, diminuarea tendințelor separatiste din această provincie, tendințe care în ultimul timp au condus la repetate tulburări și tensiuni în rîndul corsicanilor.

Pentru timpul dumneavoastră liber PROGRAMUL TV

JOI, 14 NOIEMBRIE	
10,00 Actualități;	17,45 Virstele peliculei;
10,20 Calendarul zilei;	18,30 Reporter '91;
10,30 Video-satelit;	19,00 Desene animate;
12,40 Ora de muzică;	19,30 Handbal: România — Norvegia (Repriza a doua);
13,30 Oameni de lingă noi;	20,00 Actualități;
14,00 Actualități;	20,35 Sport;
14,20 Jazz magazin;	20,45 Studioul „E”;
14,50 Profet al Desteptării noastre: Andrei Mureșianu;	21,10 Film serial: „Dallas” (74);
15,30 Preuniversitaria;	22,15 În fața națiunii partidele politice;
16,00 Telescoală; (engleză);	23,00 Cronica Parlamentului; Actualități;
16,30 Muzică de operă;	23,35 Stadion.
17,00 Știri;	
17,05 Forum;	
17,25 Telediscul muzicii populare;	

SOCIETATEA COMERCIALĂ DE CONSTRUCȚII

„CONDOR” S.A. DEVA

cu sediul în Deva, strada Avram Iancu, bloc H. 3, organizează concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

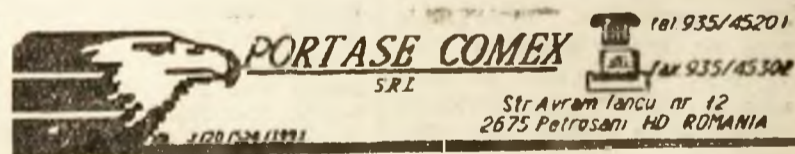
— 4 economiști secția finanțe — contabilitate

Relații suplimentare la telefon: 16267 interior 162.

Societatea Comercială „Realcom” — S.A. Petroșani (fost ICESA și AP)

încadrează direct sau prin transfer următorul personal: fochiști pentru cazane de joasă presiune.

Cunoscuta firmă particulară

ORGANIZEAZĂ

O amplă acțiune umanitară pentru bucuria copiilor în vederea apropiatelor sărbători de iarnă.

Firma face apel la toți cetățenii animați de sentimente părintești să doneze: ● jucării ● dulciuri ■ cărți ■ îmbrăcăminte, încălțăminte ■ orice alte obiecte care pot însenina fruntea unui copil.

Toate donațiile colectate de firmă vor fi distribuite caselor de copii și grădinițelor din Valea Jiului.

Donațiile vor fi predate pe bază de proces-verbal, iar comisia de distribuție va urmări atent corectitudinea întregii acțiuni.

Adresa firmei: Petroșani, strada Avram Iancu nr. 12. Orarul de primire: luni — vineri între orele 9—20.

PARINȚI, REȚINEȚI!

Orice jucărie care a creat o clipă de bucurie în casa dv., poate fi reînsuflețită, ajungând în casa altui copil.

Redacția noastră susține această nobilă acțiune umanitară și recomandă tuturor părinților să se adreseze cu încredere firmei

PORTASE COMEX — S.R.L.

o firmă pentru care prioritar este gestul de intrajutorare umană.

HOROSCOPI

SCORPION

(22 octombrie — 21 noiembrie)
Pasă la adversar, retur și... autogol.

SAGETATOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)
Dacă nu vă crede nimeni, nu veniți cu argumente suplimentare.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)
La capitolul muncă, înregistrată „succese” notabile.

VARSATOR

(20 ianuarie — 18 februarie)
Intilnire la nivel... înalt: 0,5 m de la sol.

PEȘII

(19 februarie — 20 martie)
Excesul de amabilitate e obositor — arătați-vă adevărata față!

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)
E momentul să investiți la modul serios.

TAUR

(21 aprilie — 21 mai)
Pe patru roți sau pe patru picioare, sosește o veste de milioane.

GEMENI

(22 mai — 21 iunie)
Toți v-au citit deja gândul. Ceea ce rămâne e marturisirea.

RAE

(22 iunie — 22 iulie)
Pețe palide în zori. După aceea — invers.

LEU

(23 iulie — 22 august)
Unica dv. șansă e să ghiciți momentul când ați devenit a cincea roată la caruță...

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)
Omul galben — la față și la port — trece înaintea omului de roșu...

BALANȚA

(22 septembrie — 21 octombrie)
Prilej unic de reabilitare în plan moral — ratat...

MICA PUBLICITATE

VINZARI

VIND rulota tip TURIST, complet din aluminiu, amenajată pentru bar. Telefon 60841, după ora 16. (3784)
VIND ARO 241 Diesel, Petroșani. Telefon 43782. (3770)
VIND două autocare interurbane tip Ikarus 256 și Ikarus 211. Relații la telefon 43794, după ora 20. (3778)
VIND ARO 213, pe benzină sau cu motor IFA pe motorină sau cu motor Brașov 3 cilindri. Manolescu Ionel — Vulcan, strada Paroșeni 120. Telefon 60159, seara. (3781)
VIND Trabant 601, stare bună, Petroșani, strada Institutului, cămin 3, camera 306. (3785)

SCHIMBURI DE LOCUINȚA

SCHIMB două garsoniere, confort I, zonă centrală, cu apartament, 3—4 camere, aceeași zonă. Intrarea Eroilor nr. 1/40 (în spațiile Comisariatului), după ora 13. (3782)

PIERDERI

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Tuto Iosif, eliberată de Uzina de preparare Petrița. O declar nulă. (3777)
PIERDUT legitimație veteran de război nr. 180889, pe numele Garoafa Dumitru, eliberată de Asociația veteranilor de război Petroșani. O declar nulă (3779)
PIERDUT chitanță vamală, pe numele Cîrpacl Ioan, eliberată la data de 12 iulie 1991 de către vama Nădlac, pentru autoturism Volkswagen — Golf, nr. de înmatriculare: RA—LU—468. O declar nulă. (3786)

COMEMORARE

PIOS omagiu la împlinirea a 6 ani de la trecerea în eternitate a dragei noastre

BĂBAN AURELIA GABRIELA

20 ani

Văd sufletu-ți candid prin spațiu cum trece
Privesc apoi lutul rămas alb și rece
Cu haina lui lungă culcat în sierin,
Privesc la suris-ți rămas încă viu.

Dormi în pace.

Părinții și fratele. (3783)

La închiderea ediției

În Valea Jiului a sosit o comisie tehnică formată din reprezentanți ai Ministerului de Interne, Ministerului de Justiție și Procuraturii generale, pentru a analiza abuzurile săvârșite înainte și după Revoluție.

Comisia poate fi contactată de cei care dețin relații, astăzi și mâine, la Casa galbenă (lingă R.A.H.) între orele 9—14.